

"Det finns inget tillvägagångssätt, inget recept. Varje sak måste göras annorlunda. "-
Josef Sudek(översatt med Goodle)

Fotograf Josef Sudek kallas "Poet of Prague" för att i tiotusentals ljusbilder han fångade den tidlösa själen i denna stad som är känd som "Europas juvel". Sudek fotograferade oavbrutet stadens gator, dess skogar och atmosfären . Men i motsats till Eugene Atgets fotografier av Paris överträffar Sudeks bilder plats och tid och är meditativa visioner av ljuset själv.

Sudek var en tyst man men verkligen oväsentlig, övervinna både fysiska svårigheter och krig för att producera sina bilder. Född 1896 i Kolin i Böhmen lärde sin far honom i en ung ålder till en bokbindare. Men innan han kunde bli en han utarbetades 1915 i den ungerska armén och skickades för att slåss i Italien.

Där i ett vackert landfält blev han sårad i armen. Buren till en liten rundown bondgård, hans sår gick obehandlad och blev smittad. För att rädda sitt liv borttog militära kirurger sin högra arm vid axeln och därmed upphörde någon möjlighet till en karriär som bokbindare. Senare när han kom på sjukhus, gav en läkare, orolig över den unga

mannen, en kamera och uppmuntrar honom att vara upptagen med att fotografera sina medkandidater

Efter sin återhämtning och urladdning återvände han till Prag och studerade fotografi på en skola för grafisk konst. Han levde på sin handikappspension och kompletterade hans inkomst med reklamfotografins arbete som gjordes i den då populära Pictorial-stilen.

Men han uppror snart mot Pictorialisms mjuka fokus och tonade bilder och grundade 1924 det tjeckiska fotografiska samhället. Under sin banner samlade han maverick "moderna" fotografer och andra artister för kvällar av fotografi, filosofi och musik. Men Sudeks liv förändrades igen när han gick med tjeckiska filharmonikerna på en konsertresa i Italien år 1926 och en kväll försvann.

"Jag var tvungen att försvinna mitt i konserten; i mörkret blev jag vilse, men jag var tvungen att söka, "mindes han. "Utanför staden mot gryningen, i fälten badade vid morgondugggen, hittade jag äntligen platsen. Men min arm var inte där - bara den stackars bondgård stod fortfarande på sin plats. "

Två månader senare vände sig Sudek upp i Prag men han hade förändrats.

"... från den tiden till, jag gick aldrig någonstans, längre och jag vill aldrig. Vad skulle jag leta efter när jag inte hittade vad jag ville hitta?"

Prowling Prag

För resten av sitt liv bodde Sudek i ett litet hus i skuggan av det gotiska Pragboret några kvarter från floden Vltava. Det fungerade som både hans hem och sin studio och han fyllde sin vägg med fotografier, böcker och en monumental samling av register över modern musik.

Med sin återkomst till Prag började Sudek koncentrera sig på hans stadsbilder och 1933 hade sin första enmans show som etablerade honom i stadens konstscene. År 1940 såg han ett 30 x 40 cm (12 x 16 tum) kontaktutskrift av en bild av en staty i Chartres och var så tagen av sin långa tonskala och detalj att han köpte sin egen storformatskamera.

Snart skulle den en beväpnade fotografen se roaming på stadens gator, bär den här stora tunga kameran och sitt trästativ bromsade mot sin goda axel. Sedan när han kom till en plats skulle han sätta upp sitt stativ och sitta bredvid det. Placerar kameran i hans

knä, han skulle justera den med sin bra hand och vid behov med sina tänder.
<https://www.shutterbug.com/images/inline/Josef-Sudek-4.jpg>

Det var inte det bästa av tider att fotografera staden heller. Med den nazistiska övertagandet av Tjeckoslovakien våren 1939 kunde man ta fotografen en tågresa till ett koncentrationsläger genom att ta landskapsfotografier - några fotografier -.

Trots riskerna fortsatte Sudek att arbeta, men nu var hans bilder inte en glittrande "Europas juvel" men var humöriga bilder av en melankolisk stad under ockupation. Kommunismen följde fascismen och, som en vän till hans Miloslav, säger Saňko det:

"På 1950-talet var situationen i Tjeckien problematisk mot en vis kultur. Och här i hans studio var en slags kulturell oas. Till exempel, varje vecka tror jag att det var särskilt varje torsdag, det fanns en slags musikalisk soiree ... Han hade några vänner i väst, och de skickade honom några LP-skivor med modern musik. Jag har hört några av minnena från den tjeckiska kompositören Jan Klusák, som kom till dessa kvällar några gånger eftersom de gav honom chansen att höra en mycket modern musik." image:

View Cameras and Panorama Cameras

Visa kameror handlar om långsam fotografering. De kräver att fotografen reflekterar lång och svårt om en bild innan han snappar på bilden. Charles Sawyer, en vän till Sudek, skrev om fotografens inställning till bildframställning:

"Jag minns en gång, i en av de romanska salarna, djupt under katedralen (St Vitus), satt vi upp stativet och kameran och satte sig sedan ner på golvet och pratade. Plötsligt var Sudek upp som blixtnedslag. En solstråle hade kommit in i mörkret och vi båda viftade tyg för att höja dammens berg "för att se ljuset", som Sudek sa. Självklart hade han visat att solen skulle nå hit kanske två eller tre gånger om året och han väntade på det. "

På 1950-talet köpte Sudek en Kodak Panorama-kamera och började fotografera stadsgatorna i detta nya breda 1:3-format. Panoramaen gjordes 1894 och hade två slutartider - snabb och långsam. Kamerans objektiv var fjäderdriven och roterades under exponeringen och utstrålade en spår av ljus som reste över filmen för att producera en bild. Filmen hölls mot en krökt filmram och i kombination med swinglinsen producerade en bild med flera perspektivlinjer.

Beväpnad med panorama skulle gå ut till tidigt på morgonen Prag för att fånga vilka stadsbilder som var fula människor saknade. År 1959 publicerade Sudek en bok med 52 10 cm x 30 cm (ca 4 x 12 tum) kontakt tryckta panoramabilder av staden; det var en omedelbar bästsäljare

Sudek producerade också flera böcker av intima och personliga fotografier som tagits i den trånga insidan av hans studio (labyrinterna) och av fönstren som såg ut på trädgården (My Atelier-fönstret). Även om det var välkänt i sitt hemland gjorde han inte " Jag har en utställning i Amerika fram till 1974 när hans arbete visades på George Eastman House.

Under hela sitt liv skedde Sudek offentliga sammankomster även öppningarna av sina egna fotoutställningar. Men han var verkligen inte en eremit; han mentorerade unga fotografer och fortsatte genom sitt liv för att vara värd för sammankomster av vänner.

Josef Sudek dog tyst i Prag i september 1976 i Prag och idag har hans hus blivit renoverat och är Atelier Josef Sudek. Det är en lugn miljö, fotogalleriet upplyst av väggen av fönster som möter trädgården och dess övervåningen rum ägnas åt samlingen tusentals Sudek negativ, tryck och papper.image:

"... med bilderna i Sudek har jag imponerat i minnet minnet om en plats där jag aldrig har varit." - Bernard Plossu, fotograf

(Alla bilder med tillstånd av Josef Sudek Atelier, Prag med särskilt tack till Jan Řehák)

Read more at <https://www.shutterbug.com/content/josef-sudek-how-one-armed-advertising-photographer-became-legendary-poet-prague#87jIW0pZDISiWeXM.99>